

LEGILE ROMANE.

(Din Universu.)

(Urmare.)

De la Augustū pîna la Traianū, modestii Cēsari se contentara de a publicā edictele lorū în calitate de magistrați Romanī; și Senatulū plinū de respectū, inscriea în decretele selle, scrisorile și cuvintele Principelui. Se pare ca Adrianū fū cellū d'ântăiū care și arrogā de facia plenitudinea puterii legislative; și patientia seclului și lunga lui absentia de la Roma, autorisara acēsta innoire atātū de analoga cu activitatea spiritului lui. Successorii lui adoptara acea-āși politica, și dupa metafora cea camū selbatica a lui Tertullianū, „Securea edicte-lorū și a rescriptelorū Imperatoriului lumina selba cea întunecōsa și spinōsa a legilorū cellorū vechi.“ De la Adrianū pîna la Justinianū, adeca în unū intervallū de patru centennie, vointia Principelui fū regula jurisprudentiei publice și private; și numai fōrte pucine institutiōni civile și religiōse se lassara pre bazele lorū celle vechi. Barbaria acestorū epoce de întunericū, și terrōrea care o inspirā unū despotismū armatū, au ascunsū începutul puterii legislative a Imperatorilorū; și bassetia, sau dōra ignorantia, juristilorū cari asteptā fortuna lōrū de la curțile Romei și a Buzantiului, au propagatū dōue fictiōni asupra acestui punctū. I. Cēsarii cei vechi cerussera une-orī ca sa-i scutēsca de detoriele și de punitiōnele ordinate prin unele statute: Senatulū și poplulū consentisse; și fia-care din aceste concessiōni era unū actū de jurisdictiōne care o essercitā republica asupra cellui d'ântăiū dintre cetatianiī sei. Umilitulū privilegiū, capetatū de Imperatoriī, se facū prerogativa unui tirannū; și se presuppuse cu espresisōnea latina legibus solutus (scutitū de legi), punea pre principe d'asupra tu-

torū legilorū, și nu-i lassā de cātū conscientia și rationea lui dreptū regula a purtării lui. II. Decretele senatului cari fissā la fia-care domnia titlurile și puterile unui principe electivū, annuntia assemine dependentia Cēsariōrū; și numai dupa corruptionea ideelorū, și chiarū a limbei Romānilorū, imaginā Ulpianū sau mai probabile, Tribonianū însuși, legea regala (lex regia) și o cessione irrevocabila din partea poplului. Atunci potestatea legislativa a Imperatorilorū, falsa în fapta, și asiā de despotica în urmări, se apperā dupa principiile libertății și alle dreptății. „Placerea Imperatoriului are puterea și effectulū legii, pentru ca poplul Romanū, prin legea regala, a transferitū Principilorū sei tōta plenitudinea potestății și a maiestății selle“. Se sufferi ca vointia unui omū singurū, pōte a unui copillū, sa prevala preste înțeleptiōnea seclorora și preste dōriantiele mai multorū millioni de cetatianiī; și grecii cei servilī nu se rusinara sa declare ca essercitiulū arbitrariū allū legislationii se pōte încrede cu securantia numai Principelui singurū. „Ce interessū sau ce passione (strigā Teofilū la curtea lui Justinianū), pōte sa ajunga pre Imperatoriū în rangulū lui cellū înaltū și tranquillū? Ellū e domnū preste viētia și starea supusilorū sei, și cei ce au cazutū în neplacerea lui, sunt dejā în numerulū mortilorū.“ Unū istoricū strainū limbei lingusitoriei, pōte marturisi ca în cestiōnele particulare, consideratiōnele personale influescū a rare orī asupra suveranului unui imperiū mare. Virtutea seu chiarū rationea îi spunū ca ellū e custodele pacii și allū equitătii, și ca interessulū lui e legatū în unū modū inseparabil de interessulū societății. Suptū domnia cea mai flaca și mai vitiōsa, Papinianū și Ulpianū, cari avura înțeleptiōne și integritate, fura în capulū departamentului dreptății; și dispositiōnele celle mai înțel-

lepte din Codice si din Pandecte, pórta numele lui Caracalla si alle ministrilor lui. Tirannulú Romei se arretá une-orí benefactoriulú provinciilorú. Unú pumnal terminá criminile lui Domitianú; dara legile lui cari le annullasse senatulú în ántáiele momente alle miniei si alle bucuriei selle, se confirmara de Nerva. Dara, în rescripte, sau respunsurí la consultárele magistrárilorú, se póte ca espositionea partiala sa înselle pre cellú mai luminatú dintre principí; si rationea si essemplú lui Traianu condamnara îndesiertú acestú abusú care punea decisionile lorú în libella cu actele celle mai deliberate alle legislationii. Rescriptele Imperatoriului, gratiele si decretete, edicetele si sanctionile lui pragmatiche era subsrisse cu tinta rosia, si se trimitea în provincie ca legí generale sau speciale care magistratii era obligaí a le essecutá si poplulú a le urmá. Insa regula de urmare fú pre fia-care zi mai incerta si mai îndoiósa, pína cândú codicele Gregorianú, Ermogenianú si Teodosianú determinara si fissara vointia Principelui. Cei doi codici d'ántáitú din cari ne au mai remasú nisce fragmente, fura redessí de doi jurisconsulti particulari, spre a conserva legile Imperatorilorú pagáni de la Adrianú pína la fundatoriulú Constantinopolii. Allú treile care lú avemú întregú, fu compilatú în sésprezece cárti dupa ordinea lui Teodosiú, spre a consacra legile principilorú crestini de la Constantinú pína la domnia sa însasi. Acesti trei codici capetara o autoritate egala în tribunale, si judecatoriulú putea reictá, ca supposite sau essite din usú, tóte actele cari nu se coprindea în collectionea cea sacra.

Poplii selbatici supplinescú lipsa literelorú prin semne allegorice, cari descépta attentionea si perpetuéza reminiscentia tutorú evenimentelorú publice si private. Jurisprudencia cellorú d'ántáitú Romaní presentá joculú unei specie de pantomimú; ei adaptassera nisce vorbe la gesturí, si cea mai mica erróre sau cea mai mica negligentia în forme era îndestulla spre a annullá substantia unui processú. Communionea casatoriei se desemná prin elementele necessarie spre viétia, foculú si apa. Muierea repudiata dá barbatului înapoi legatura de chiei, emblema guvernului de familia, cu care fusse însărcinata. Cândú se emancipá unú fiiú sau unú servú, tatalú sau domnulú îi da o palma usióra preste facia: o piétra arruncata preste lucrú oppriá de a se mai face: se frángea unú ramú de arbore spre a interrompe o prescriptiune: pumnulú închisú

era simbolulú unui pemuú (amanetú) sau allú unui depósitú: darea mânei drepte annuntia ca se da cuvéntulú sau confidentia: rumperea unui paú indicá întarirea contractului: tóte pariamintele (platurile) era însocite de cântarie si de cumpene; si eredele (cleronomulú) care primia unú testamentú era obligatú une-orí de a plesui cu degetele, de a si arrunca vestimintele, si de a salta. Déca unú cetatianú se ducea sa céra de la vecinulú seu lucrurile furate, isi accoperia cóspele cu unú stergariú de inú, si-si ascundea facia cu o larva sau cu unú bacinú, de frica ca sa nu întimpine ochii unei vergini sau ai unei matrone. In o actione civila plângatoriulú attingea urechile marturului seu, appuca de gútú pre adversariulú seu, si prin lamentele selle implora ajutoriulú concetatianilorú. Cei doi compeíitori se prindea de mâna unului pre altulú ca si cumú arú fi sa se bata dinaintea tribunalului pretoriului. Acestú magistratú le comanda sa produca obiectulú pentru care se cértá; ei se departa si întorcându-se cu passi mesuraí, arrunca la pitiórele lui o glie de paméntú, simbolulú câmpului pentru care se disputá. Acésta scientia occulta de processura compusa de vorbe si de semne allegorice, deveni ereditate a pontificilorú si a patricilorú. Ca astrologii caldeani, ei annuntia clientilorú lorú zilele de vacantia si de repausú; aceste minutiositáí importanti era legate de religionea stabilita de Numa, si dupa publicarea cellorú dóue-spre-zece table poplulú Romanú remase în servitute din cauza ignorantiei formelorú judiciarie. Unii dregatori din classa plebeilorú descoperira în fine aceste misterie folositorie: unú seclu mai luminatú luá în risú aceste forme, însa le observá, si mai în urma se perdú si usulú si întellesulú acestei limbí primitive.

Cu tóte acestea întelleptii Romei cari se potú considera în întellesú mai strimtú, ca autori ai legii civile, cultivara o arte mai liberala. Alterationea care se întâmplá în idioma si manierele Romanilorú facú stilulú cellorú dóue-spre-zece table mai pucinú familiariú pentru fia-care generatiune nóua, si scriptele jurisconsultilorú vechi esplicá în unú modú imperfectú locurile îndoióse. Era unú lueru mai nobil si de mai mare importantia de a lumina ambiguitatea legilorú, de a circumscrie effectulú lorú, de a applicá principiile si de a deduce dintr'însele tóte consecentiele, si de a indicá contradictionile reale sau aparenti; si cei ce espu-

nea asià statutele celle vechi, invasera pre tacute departamentulù legislationii. Intepretationile lorù celle suptili, unite cu equitatea pretoriului, reformara acea tirannia care se facea applicândù reu dispositionile vechi. Spre a restabili principiile naturei si alle rationii ei se servira cu medie cari amù puté sa le numimù stranie si intricate; si individuele profitara de luminile lorù spre a derimá basele unorù institutioni publice alle patriei lorù. Intervallulù cellù apròpe de zece secle, care se afla între publicationea cellorù doue-spre-zece table si între domnia lui Justinianù, se pòte împarți in trei periode de o durata apròpe egala, si distinse între dânsele prin metodulù de invetiatura care se aprobá si prin caracterulù juristilorù.

(Vá urma.)

Din Itali'a, 27. Decemvr. 1852.

Fratiloru! Fiind acumu serbatorile Craciunului, sciu ca veti asepta sa ve scriu cum serba Italianii de aici Craciunulu; ma n'am ce sa ve scriu mai insemnatu d'in datinele loru aposite la acésta serbatóre, decâtu ca si aici áncã punu pe focu butuculu Craciunului ca pe Ternavi; colinde n'au; facu si colaci la Craciunu, care-i numescu „panetoni“, ma unde nu facu colaci la Craciunu, afara de Norvegia? Asia, fiindca n'am ce sa ve scriu de ceremoniile Craciunului voiu a ve scrie lucruri de beserica, ca decandu suntu aici am fostu de facia la trei predice, care le au tienutu domnulu episcopu in domu. Ce cugetati ca voiu dice de predicele episcopului italianu? ati auditu ca italianii suntu catolici rigurosi, si togm'a bigoti, ca preotii loru suinduse in catedra striga, si dau cu pumnulu, si pòte ca acumu veti fi incheietu cumca si episcopulu de aici anca face asia, ma neci de cátu; Domnulu episcopu dupa ce se suie in catedra petrecutu de doi capitulari, carii stau unulu dea drépta, altulu dea stinga lui in catedra, petrecutu si de alti preoti concelebratori, pentruca catedra e larga, de potu incapé si 12 intr'ensa, unulu din canonicii pune inainte o carte cumu este archieraticulu in folio, in cartea acésta é pusa predica Domnului episcopu, si santia sa o spune diu carte, adeca o lege, inse acestu metodu carelu urméza si predicatorii angliloru, nu micioréza nimica puterea si impresiunea, care o face invetiatura Domnului episcopu in inimele ascultatoriloru.

Nu vreau a ve osteni, descriindu neci macaru cuprinsulu predicele Domnului episcopu, pentruca nu lasiu puté scrie asia frumosu cumu le dice D. episcopu in limb'a lui cea classica, numai atatu ve scriu ca predicele s. sale au tendintia cu totulu practica; la diua tuturoru santiloru n'amu auditu in predica minuni cumu suntu in vietile santiloru cele tiparite si romanesce, ci atatu in diua acésta, catu si la diua patronului cetatii acesteia, dupa ce a vorbitu: de puterea beserice, si a aretatu, ca „*porte dell' inferno non prevaleranno contro di essa*“, ia descriu pe santi ca pe nisce facatori de bine, carii s'au sacrificatu pentru fratii loru, si au redicatu institute pentru crescerea loru, cumu a fostu S. Carlu Borromeu ale caruia institute filantropice stau si astadi, si se crescu intrensele tineri pentru diferite chiamari. Cu esemple de aceste ia indemnatu D. episcopu pe ascultatori ca sa serbese memori'a santiloru sacrefecanduse pe sine, si lucrandu pentru fericirea fratiloru loru, cumu au lucratu santii. Eri a doua di de Craciunu i'a chiamatu pe ascultatori la presepiulu lui Cristu, ca cei avuti sa invetie de acolo umilintia, éra cei imbricati in pannuri gróse si rupte sa iee curagiu spre purtarea sortii loru; mai vertosu celoru avuti tare le a legatu de sufletu si eri, ca sa oferescã siacare dupa averea sa la repararea catedralei. Asi'a D. episcopu pan'acumu nu s'a disputatu neci cu Evreii, neci cu protestantii in predicele sale, cu tóte ca subaltariulu é plinu de reliquii; daca voru fi predicandu asi'a si alti episcopi din Itali'a, atunci sunt mai bigoti multi superintendenti de catu preotii italiani, si dacia voru fi indemnatu asia si alti episcopi pana acum pe italiani atunci nu é minune, ca vedi atate institute si opere de arte in Italia.

Candu ascultamu aceste predici, mi veni in minte, ce lucru frumosu ar fi candu si aru indrepta si ai nostrii predice mai multu spre partea cea practica, si candu aru pune la o parte disputele cele scolastice, care acumu n'au neci unu intielesu, si candu i aru indemná pe credinciosi la redicarea instituteloru, fara de care opulu crescerii nu pòte inainta de locu, atunci aru produce mai multe fructuri invetiaturile loru.

Era'm se mi incheiu scrisórea Craciunului cu acestu pium desiderium, ci tocma candu o param, éca posta mi vine Gazeta Nr. 94 cu cerculariulu episcopului dela Orade, in care indémna pe cleru si pe poporu ca sa prenumere la Gazeta Transsil-

vaniei si sa fie mai cu caldura catra cultura nationala, ca pan'acum. Sciti ca cartea asta e unu documentu raru in istoria culturii romanilor? nu sciu cum veti judeca cei de pre acolo, ma io nu potu sa nu merturisescu ca cu acesta carte se incepe o epoca noua in istoria besericii romanilor dela Orade, si daca voru adopta spiritulu ei si ceilalti episcopi romanesce, in istoria culturii romanilor. Insemnativ ca neci decatu nu vorbescu esageratu, candu dicu ca cartea acesta face epoca; io nu me nitu la aceea: cati prenumeranti s'au adausu, cate scole s'au redicatu, cate societati s'au facutu pentru elucubrarea cartiloru folositorie, pentru crearea unui fundu nationalu, pentru inaintarea agriculturii, redicarea academiei eet. in urm'a acestei carti; ci me nitu la spiritulu cartii, si dupa spiritulu era nu dupa folosele ei judecu, candu dicu ca face epoca, pentruca folosele aqueste si altele asemine voru urma nesmintitu candu voru lucra in acestu spiritu toti episcopii cu preotii si cu poporele loru dinpreuna. Mi se pare ca si episcopulu Moga din Ardealu anca a fostu recomandat odata Gazeta, si cu latirea prediceloru lui P. Major in clerulu seu nu pucina lumina a respanditu intre romani, ma despre partea Blasiului nu sciu sa se fie datu vreodata asemine recomandatiune pene acumu, candu audu, ca e preplecatu a face *); sciu ca o data — pote ca acumu va fi altmintré — nicairi n'avea Gazeta mai pucini leptori decatu in clerulu unitu; caus'a a cestui evenimentu — lesne de despiciatu, greu de desculpat — io o aflu despre o parte in P. Maior. Sciti ca P. Maior a censuratu in istoriile sale amenistratiunea episcopului I. Bobu, cu care a trasu asuprasi ur'a mai mariloru clerului, care apoi s'a intinsu nu numai la cartile lui, ce fura traptate la Blasiu ca o contrabanda pana in anii cesti mai din urma, ci afara de acesta a fundatu o presumptiune sinistra si asupr'a altoru produse literarie, esite dela barbati insufletiti de aelasi spiritulu nationalu, pote ca acesta persecutatiune preliminar va fi avutu influentia si asupra Gazetei, de nu o-au imbratiosiatu cu mai multa caldura clerulu unitu; credu io ca si alte cause anca a impedeatu amorea lepturei la romani

pana acumu, ma persecutatiunea unui scrietoriu cum a fostu Maior la romani, Sinkai si Klein, este persecutiune nationala, pentru ca vedendu ca se trapta astfelu scriitorii cei mai buni, cine se va mai indemna a mai scrie ceva, si daca nu va scrie nemine pentru natiune, ce va lege natiunea, si de unde va invetia? Atunci i va cautá sa remaia totu intru intunerecu, si culpa va jace pe sufletulu celoru ce redica resbelu asupra cartiloru si a scriitoriloru; pentru aceea o favore a clerului ca acesta se pote considera ca unu nunciu de bucuria in literatur'a nostra, fiindca toti omenii suntu imitatorf: clerulu dupe la popore urméza celui mitropolitulu, si poporulu clerului, cum dice proverbiulu vechiu; regis ad exemplum totus componitur orbis; anca si mai multu: daca vedemu despre o parte ca Blasiulu numai are de a face cu Maior si cu Sinkai, era despre alta parte vedemu ca se pune in frunte clerulu si-i chiama pe toti ca sa citeasca carti si Gazete nationali, acum putemu spera cu temeiu ca clerulu nu numai ca nu va persecuta pe scriitori, cartile si produsele literarie cum fecera pana acum multi episcopi renumiti, ci din contra el se va pune in frunte si in lista coleteloru care sunt de lipsa pentru redicarea instituteloru dorite de tota natiunea, cum este p. e. Academia, si asia va indemna pe natiune nu numai cu vorba, ci si cu fapt'a ca sa si mesure fiecare ofertele dupa conditiunea sa la aceste scopuri atatu de necesarie. Io asia credu ca si D. episcopulu dela Orade, si in urma lui protopopii nu indemna pe romani la legerea gazeteloru si a opereloru nationali numai pentru ca legendu se le treca de uritu, ci precum sta apriatu in cartile provocatorie: ca sa si cunoasca referintiele si lipsele, si prin urmare apoi sa se apuce asi redica institutele cele de lipsa; si intru adeveru candu le va ave aceste natiunea, atunci va ave nu numai pentru cine se seria, ma si cine sa scria, pentruca scriitorii nationali nu cresc in paduri, ci in institute nationali, si suptu arepile unui spiritu suferitoriu, care da locu convingerii, ca precum nu potu aministra episcopii dupa placerea tuturoru, asia nici scriitorii nu potu scrie totdeuna dupa placerea tuturoru. Scriitimi cati profesori sunt acum in Blasiu si in Beliusiu, si ce invetia, ca l'am scrisu unuia pentru acestu scopu, ma pana acum nu mi a respunsu.

*) Din partea Blasiului are natiunea a multiami esemplareloru indemnari, facute prin unu cerculariu de zelosulu D. episcopu.

MONUMENTAL

mitropolitului din Moldavia BENAMIN, ce i se ridică prin obștească stîmă a meritelor lui.

А кѣи пентѣ н'а вѣтѣтѣ каадѣ? А кѣи фрепте нѣ с'а серинатѣ де посотоморѣдїи порї аї сѣферингелорѣ — дн моменталѣ, кѣндѣ а възѣтѣ кѣ остепелелорѣ вървацілорѣ мерїтадї де патрїѣ шї лѣмпареа неамѣлѣ, челѣ пѣдїнѣ дѣнѣ фаталѣлѣ торшѣнтѣ, че атѣтѣ де апрѣне дї ашгѣнтѣ, лї се прегѣтеште о рекѣноштинѣ кѣ дѣмпросѣтареа етернеї адѣчере аминте, фїѣ ачеста прин редїкѣрї де монументе, фїѣ шї нѣмаї прин вртареа шї пѣстрареа кѣ сѣпденїѣ а идеелорѣ, сѣтѣрїлорѣ шї алѣ презлѣлї ерезїтѣ дела асемене фенотене де вървадї, не карїї пѣтѣ маї пѣинте нѣи дѣделеѣеамѣ? —

Ачестѣ спїрїтѣ да етерна кѣ пемѣрїре не асемене вървадї пѣтрїтѣ де постерїтѣдї а шї нѣсѣвтѣ вървадїи чеї маї мїрацѣлошї аї селїлорѣ шї аї пѣдївїлорѣ, шї нїчї о пѣдївне н'а вїатѣ кѣ вїаѣѣ вїѣ, — каре нѣ а дѣвѣгатѣ дела стрѣвѣна пѣтрѣ Рома а стїма шї а пѣдїї не вървадїи сѣї чеї мерїтадї, ероїї чеї стрѣордїнарї, понтїфїчїи чеї сїнчерї шї їнспїрадї де а сѣферї шї мѣртїрїстѣлѣ, вртѣеа лѣшеї ачештїа, нѣмаї пемѣрѣка сѣ прегѣтѣаскѣ ла фїї шї пемодїї сѣї о р'нѣїаре, о лѣмїнѣ ферїчїтѣре шї дн вртѣле о глорїѣ. —

Ачестѣ спїрїтѣ еатѣ кѣ'лѣ vedemѣ р'нѣїатѣ дн адевърадїи патриодїї молдовенї шї вѣредѣтѣ кѣ кѣ дѣнѣсѣлѣ ворѣ фаче сѣ ресаре дїн оселе челорѣ глорїфїкадїи мѣлдїме де Аполонї, сѣз алѣ кѣрорѣ раѣе се ва топї днгршїта гїаѣѣ дїн пемѣрїае мѣлїтадїлорѣ ертѣафродїдї шї пѣодїторї де неамѣ днтереселорѣ сале шї стрїнїлорѣ. — Пѣдїне монументе де фелїлѣ ачеста авемѣ ної; дарѣ дѣрере! кѣ лї се шї кѣнѣште вртареа! — Трѣндѣва пемѣлїдїре пемѣрѣ днтереселе комѣне де вnde нї сѣ траѣе, дѣкѣтѣ дїн вїтареа, деспредѣвїреа вървадїлорѣ ачелора — ла алѣ кѣрорѣ торшїнте амѣ фї дѣторї а алерга ка ла внѣ кацїалѣкѣ, сѣ ле сѣртѣтѣмѣ дѣрѣна дѣндѣ алѣ вртѣа шї днкѣнтѣтореле лорѣ фанте. — Кѣте їмаѣнїї алѣ вървадїлорѣ дїн селѣлѣ сѣѣ нѣ декѣра шї нѣ декѣрѣ асѣгѣлї палателе мѣзелорѣ алторѣ пѣдївнї ва шї тѣргѣрїае шї тѣте вртѣлѣделѣ, ка сѣ аїѣѣ фѣаѣета тїперїме вnde сѣ се огаїндеѣе спре дѣмпїнїнѣ ла фанте пемѣрїтѣре!! Ної че їмаѣнїї авемѣ де асемене фенѣтѣрїї? — Пѣдїне шї шї ачеле нѣмаї дн меморїа чїтїторїлорѣ де фанте, че нї се пѣстрасерѣ еарѣшї

нѣмаї прин асемене вървадї де днѣѣ нѣ леа акоперїтѣ вїтареа етернѣ. — Есеплѣлѣ фѣадїлорѣ молдовенї е демнѣ де їмїтѣдївне шї маї апрѣне днсѣшї пемѣрѣ ної, карїї де вомѣ да вїтѣрїї кѣ пемѣсареа че о арѣтѣтѣмѣ, днчепѣндѣ дела влѣдїкѣ — пѣлѣ ла опїакѣ — етернареа мѣртїрїлорѣ понѣтрї де 'н тїмїнї де кѣрѣндѣ трекѣдї шї еарѣшї кѣ тѣдїї а дївїнадїлорѣ вървадї Клаїн, Шїнкаї, Пемѣрѣ Маїор ш. а. — вомѣ комїте о крїмѣ дїн челе маї рѣшїнѣтѣре каре не лесне ва паште пѣдївнїї о епїдемїѣ де апѣстасїѣ — алѣ кѣреї вртѣе аѣ кѣшѣнатѣ ла верѣ че понорѣ маї їсте сѣѣ маї тѣрѣвїѣ челѣ маї перїкѣлѣсѣ пароксїстѣ, — шї каре вртїмѣ не ва профана санкѣтарїлѣ глорїеї шї алѣ копсїїнѣдї де сїне, фѣрѣ де каре амѣ фостѣ сїдїцї а лѣтарѣїа атѣтеа селѣе, шї вртѣеле, фантомеле челе стрѣлѣчїте алѣ стрѣвѣнїлорѣ понѣтрїї нї се ворѣ днфѣдоша дн фортѣа фѣрїелорѣ, вїчїндївне аѣарѣ дїн пѣтрїмонїлѣ челѣ глорїосѣ вnde вѣртѣтеа, се ессерѣа, мѣрїнїмїтатеа се днѣѣѣѣ кѣ епкомїї де лѣаде шї мѣртїрїстѣлѣ фортїтѣдїнїї се пресера кѣ флорї шї кѣ челе маї сѣверѣе монументе!! — Се фачетѣ дарѣ шї ної дѣнѣ есеплеле алтора, дарѣ де сїнене днчепетѣ нѣмаї ка сѣ нѣ фїнїмѣ. — Молдовенїї пѣшїрѣ — кѣ вртѣтѣреа рѣгѣвїнте :

ПРЕА ДНЪЛДАТЕ DOAMNE!

„Евѣлѣа Днѣлдїмеї Воастре, днѣлѣелѣчїнеа, пѣвѣа септїментїлор шї патриотїстѣл че пемѣрѣа ферїчїреа Молдовей Вѣ карактерїсѣзѣ, не дѣ асѣгѣлї дндрѣлѣеала сѣ Вѣ сѣпѣнем вртѣтѣоареа рѣгѣвїнте :

Ферїчїтѣл днтрѣ номенїре мїтрополїтѣл шї пѣрїнтеле пострѣ Beniamin Костакї, фїїнд адевъратѣл архїереѣ а сѣ, поастре вѣсерїчї, фѣндѣтѣрѣл семїнарей Саколей, чѣл маї зѣлѣс рѣцѣнератор ал скоалїлор пѣвлїче, днкарѣжїнд штїїнѣделѣ лїтерѣтѣра шї артїле, рѣспѣлѣтїнд шї пѣдївїнд пре чеї че ле кѣлїтѣва, протекторѣл шї фѣкѣторѣл де вїне ал сѣртѣнѣлѣ шї алѣ вѣдѣвїї, аѣторѣл маї мѣлтор вѣраѣе еспїкѣтѣоаре морѣлѣлї еванѣелїї Domnѣлїї пострѣ; тоате ачестѣ 'ї аѣ рѣдїкат кѣ дѣрѣтѣл вн монумент де рекѣноштинѣѣ дн їнїмїле поастре шї дн їнїмїле тѣтѣлор контїнѣнѣранїлор сѣїї крештїнїї, дїн сѣаѣлѣа прѣсте каре аѣ пѣсторїт пѣтрѣзѣчїї де анї.

Ка сѣ днтемїем ачѣїашї рекѣноштинѣѣ шї дн ѣенѣрадїїле вїїтѣоаре, ка сѣ дѣштѣнтѣм о пѣвїлѣ емѣлѣацїе днтрѣ фїїї патрией, шї ка сѣ вѣдерѣш лѣшеї кѣ шї сочїетѣтеа поастрѣ штїе а апрѣдїї пѣ фѣкѣторїї де вїне, не ам пропѣс дѣнѣ о дорїнѣѣ

генералъ, съ днѣдѣтъ прѣн съскрѣпѣе зп монзмент де адзчере-амѣнте, а ачествѣ вѣрват, не проприетатеа Соколей.

Тот-одатъ, конформ къ ростіреа регзламентзлѣ органик шѣ неапѣрата тревзѣнцѣ, съптем дп плекаре, дзпъ регзлататѣ че ва продъче съскрѣпѣеа, асемене монзмент съ'а пзтем дпфѣида дптр'зп лок не аратата проприетате, каре се поатъ сервѣ тот-одатъ де дпнтерѣм пѣвлѣк, къ о капелъ тревзѣтоаре, шѣ дндешъпѣрѣ аналоаѣе, пентрз репашеа отенеек.

Колекѣеа ванѣлор дела вѣне-воѣторѣ че вор съскрѣе, ам кѣззѣт а съ фаче де кѣтръ D. Камр. Манолакѣ Кодрескѣ, кѣрѣеа дѣнадѣнс спре ачест скоп ъ се вор да кондѣчѣле тревзѣтоаре, сѣерѣте дзпъ кзѣицѣ, спре а съ дпскрѣе дп еле сътеле че се вор хѣрзѣи, прекѣт шѣ келтѣеала, шѣ дп време а съ пѣвлѣка спре обштеаска штѣицѣ.

Еар монзментзл, шѣ деакъ се ва пзтеа шѣ дпнтерѣмзл, съ се дпфѣицезе дзпре проектзл Дсале пост. Г. Асакѣ шѣ D. спат. Нѣколаѣ Істратѣ, каре вор шѣ инспекта лѣкарѣеа.

Не рѣгът дар дп. Воастре, се вѣне-воѣдѣ а дпкзѣицѣа ачестъ де маре кзѣицѣ дпнтрѣпрѣндере, шѣ а о авторѣза прѣн лѣминатзл Воастрз Хрѣсов.

А дпѣлѣдѣимѣ Воастре преа плекате сзѣдѣ. Априле 30. 1853. (Ърмеазъ іскълѣгѣрѣле).

дп. Са, демѣѣ фѣиѣ сѣфлетеск ал ачествѣ пѣрѣнте а бесерѣчѣ Молдовене, прѣн лѣминатъ апостѣлъ дѣн 2. Маѣѣ, азъ вѣневоѣт а дпкзѣицѣа пзперѣа дп лѣкарѣе а ачествѣ проѣект шѣ ал хѣрзѣи а са протекѣе спѣциалъ.

Де есте де даторѣа фѣекѣрѣеа крештѣн, а просѣора вѣеда са дптрз пѣнѣреа вѣргѣдѣлор еванѣлѣче, каре леагъ дпнре сѣне пре оаменѣ шѣ асѣрѣеазъ а лор сѣрѣчѣре, пзѣмаѣ пзѣицъ даторѣе яре соѣѣетатеа а пѣстра дптрз а са адзчере амѣнте не ачѣ, каре пѣнтрѣ гревзѣдѣ шѣ пѣдѣчѣ, просѣореазъ вѣнелѣ пѣвлѣк азъ лор репаше шѣ авере, де а ведѣра сентѣментзл де рекзпозѣтѣнцѣ прѣн акте дѣлѣтѣоаре а фѣ дптрз асемене шѣ де дндешън кошпаштрѣодѣлор, кѣрора пропѣа азъ хѣрзѣи пѣжлоаѣе де а се пзтеа фаче фолосѣторѣ цѣрѣѣ.

D. камѣнарзл Ем. Кодрескѣ, кѣрѣеа с'азъ дпкредѣицѣат адзпарѣа съскрѣпѣдѣлор, азъ адресат преа дп. Домѣѣ, черѣреа зрѣтѣоаре, че прѣн лѣминат апостѣлъ ѣ с'азъ дпкзѣицѣат дп 7. кѣргѣтоареѣ шѣ а кѣрѣеа пзперѣа дп лѣкарѣе с'азъ рекомѣндат Департаментзлѣ де кѣлѣѣ.

ПРЕА дпѣлѣДѢТЕ DOAMNE!

„Фѣндъ къ черѣреа обштѣѣѣ есте а се фаче прѣн съскрѣпѣе зп монзмент сѣрѣчѣтзлѣ дптрз поме-

пѣре мѣтрополѣтѣ Beniamin, ла 2. Маѣѣ азъ вѣневоѣт а о дпкзѣицѣа, шѣ фѣндъ къ еѣ тѣ афлз келтат де а фаче адзпарѣеа сътелор че се вор хѣрзѣи; ка съ дпѣлѣтѣр тоатъ не дпкредѣеа персѣоанелор че ар вѣне-воѣ а съ съскрѣе, тѣ рог дп. Воастре, съ вѣне-воѣдѣ а дпскрѣчѣна не департаментзл пѣсерѣческ, съ'мѣ деѣе довъ кондѣчѣ, сѣерѣте де ол, дп каре дпсѣшѣ хѣрзѣиторѣи съ съскрѣе сътеле че вор воѣ, еар адзпарѣеа ванѣлор съ се факъ дп зрѣтѣ дела съскрѣшѣ прѣн касѣрѣзл еѣорѣѣ орашѣлѣ, ла каре се вор пѣстра неатѣншѣ, шѣ де вѣнде дзпъ тревзѣнцѣ мѣсе вор словѣзѣ рѣндзрѣ, пзѣмаѣ дп келтѣелѣе пентрз каре сѣнт дѣстѣнаѣѣ.“

Ал дпѣлѣдѣимѣ Воастре плекат шѣ сѣпзс
M. Кодрескѣ Камѣнар.

СВАТЪИРЕ

а зпѣѣ пѣрѣнте кѣтрѣ фѣѣлз сѣѣ, дзпъ че ла трѣмѣс ла зпѣверѣѣтате.

(Ърмарѣ.)

Штѣѣ къ кѣчѣрѣа чѣлор векѣ о тѣреск пѣсте тѣсѣрѣ, къ сѣлѣеск дѣтнезѣестѣ скрѣѣрѣле лор ка съ анесе п'але чѣлор модернѣ, къ пзѣѣ дпѣвѣцѣ де кѣт але фаче о парадъ помпоасъ, дар задарнѣкъ, къ пзѣѣ чѣреск де кѣт пентрз прокѣлѣенѣе шѣ дѣстердарѣ адѣсеа къ пагѣѣѣ рѣлѣѣѣѣ шѣ кѣар а иѣнѣмѣѣ поастре . . . къ дп сѣжршѣт вѣне кѣте одатъ дп кѣте зп пѣнкѣт а пѣ крѣде нѣмѣк фрѣтѣос нѣчѣ адеѣзѣрат, декѣт ачѣеа че азъ гѣндѣт Хорациѣ, Чѣерѣонѣѣ, Омерѣѣ, Платонѣѣ шѣ Сѣнофѣонѣѣ. Кѣз тоате ачѣстѣеа аста пѣ не ва тѣрѣдѣнѣ съ пѣ чѣтѣм не чѣѣѣ маѣ вѣнѣ авторѣ векѣ, къ скоп д'а дпѣвогѣдѣѣ жѣдѣната поастрѣ къ лѣмѣна лор; метѣорѣа поастрѣ къ кѣнопѣтѣнцѣе дѣн времеа лор, імаѣѣнаѣѣа поастрѣ къ фѣкѣлз дѣнѣлѣлѣ лор шѣ прѣн зрѣмарѣ д'а да маѣ пѣдѣпъ време фѣлѣсофѣѣѣ спѣкѣлатѣѣе дѣн зѣоа д'астѣзѣѣ, каре пѣ фаче декѣт а дндѣлетнѣчѣ дѣхѣл фѣрѣ а'л хрѣпѣ. Мѣ тѣлѣтѣческ, фѣѣлз мѣѣ: пѣ сѣнт врѣжѣташ ал сѣпѣтѣоасѣѣ фѣлѣсофѣѣ, ар трѣѣѣѣ ка съ фѣѣ ал радѣѣѣ. Дѣ ам дат дпсѣшѣ о вѣпѣсѣлъ де фѣлѣсофѣе модернъ, трѣѣѣѣе ка тѣ съ те дндѣлетнѣчѣштѣ, дар аста съ пѣ се факъ къ пагѣѣѣ чѣлорлаѣте штѣицѣе. Довѣндѣндъ регзлѣе шѣ прѣнчѣпѣѣ зпѣѣ сѣстѣеѣ, пзѣдѣ дпкѣпѣѣ къ ештѣѣ дпѣѣдат къ стѣлѣпѣштѣ мѣштѣешѣѣѣ д'а гѣндѣѣ шѣ радѣона дрѣпт шѣ елѣгант; кѣт ар трѣѣѣѣ сѣ пѣ крѣзѣѣ, къ дпѣѣлогѣндъ регзлѣе елѣокзѣнѣдѣѣ, тѣ азъ дѣх шѣ ѣ-

пий пьтърънъторъ ? Веі аѳла дитр'о зі мълці оамени каре штіи система филозофиеі не дѳнафаръ, ши свѳт кз тоате астеа атът де славі ла кондеіѳ, реторі атът де лешинаді, піште днвѳдъторі атът де мѳжлочіи ка кѳнд п'аѳ днвѳдат вр'одатъ филозофиа... Днвѳдът маі вѳртоса пѳне дн практикъ де тѳмпѳрїѳ элементеле лодїчеі, ши зрмеазъ ачеастъ фолозїтоаре есерсічїе свѳт їнспекція вѳїї днвѳдътор днделегътор. Атзичї веі ведеа кътъ депъртаре есте дитре теорїе ши практикъ. Днчене ачест метод прїн кѳноштїндеме, пропосїдїїле ши демонстрадїїле дрептѳлѳї фїреск ши але моралеї; астеа свѳт їдеїле челе маі ѳенерале ши челе маі меснїчїоасе. Кз кът веі днвѳда а те гънді, ши а жѳдіка съпътос прїнтр'ачеастъ апликадїе, ши прїн чїтїреа авторїмор веки, кз атът веі фї апърат де паралоїстїеле, ши де тоате хїмерїле филозофїче. Атзичї веі пѳтеа їнтра кз днкредере дн карїера метафїсїчеї ш'а филозофїеї кзрат спекѳлатїве. Се поате їар ка тз съ нз штії нїчї одатъ а те гънді дрепт ши фъръ кзсър; дар подї днсъ, аупрїнс де таїпеле филозофїеї, атът де амѳїдїтоаре пентрѳ несѳдїїосѳл дѳх ал тїпередїеї, а аскѳлта дитр'о време де маї мълці ані филозофїа, ши кз тоате астеа съ нз штії а те гънді, ш'аної съ алкътъештї о скарїоаре зрѳжът, о дїсертадїе монстрѳоасъ, вн кзвѳнт несїмдїтор. Треѳве а кзѳета аджк, а крїтіка серїос ка съ днведї а те гънді аджк, дрепт ши потрївїт кз днпреїїзрїїле, треѳве ерѳдїдїе, гзет, есперїїндъ пентрѳ а те гънді тот д'азна вїне ши дитр'ѳн кїп вреднїк де сѳжетѳл тѳѳ. А днвѳда де нодоавъ филозофїа, нз довъндїм алт чеѳа декът о аупрїндере де дѳх ши о їзѳїре де ворѳъ, сѳадъ непотолїтъ; а о днвѳда дитр'ѳн кїп солід ши рацїонат, не змїнеазъ мїнтеа ши не днсъфѳлъ ачеа пѳтръндере де дѳх рарѳ.

Дн прївїнда чїтїрїї аїї грїжъ д'а ѳаче зп естрат дїн челе маї фзѳтоасе вѳкѳдї пентрѳ а'дї есерса меморїа. Дн ѳенерал нз те депърта нїчї де кзт де обїчеїзла че те ам фѳкът съ везі д'а нз чїтї орї че карте, дар съ те мълдзтештї а чїтї не челе маї вѳне. Чїтїнд add'дї а мїнте де регълеме че'дї ам дат, регъле каре те ва ѳаче съ традї фолос дїн чїтїрїле тале, нефїїнд дестѳл але чїтї ка съ ошторї времеа, ши съ'дї днпїї меморїа, дар пентрѳ ка съ'дї депрїнзі жѳдената та; нз е дестѳл а алерга прїн автор кз о кзрїосїтате ѳвзѳтоаре, дар а'л трече днчет днчет ши а те гънді кз ел. А пѳтрънде вїне планѳл скрїерїї, а'л зрѳа кз аддїнтаре дн тоатъ копрїндереа са, а десѳлї кз днгрїїре

кїнѳл кзѳетърїлор дїнтр'ѳнса ши скопѳл еї, а черѳета тоате довезіле атът дн еле днсъшї кът ши дн легаре кз ашезареа лор, днсемнеазъ тоате їдеїле челе нѳотъ, тоате сїмтїментеле челе повїле, ш'а днкїде тот д'азна кзѳл ши сїмдѳл зпел кзрѳдї дитр'ѳн скзрт естрат, їатъ методѳл д'а чїтї кз род. Зрмеазъ, фїїзл меѳ, зрмеазъ дѳне ачесте регъле, ши тз нз веі фї дн стареа ачелор оаменї, каре п'аѳ чїтїт зп аша таре нзтър де кзрѳдї, декът пентрѳ аш хрѳнї меморїа орї дешертѳчїзнеа; дар тз веі чїтї пентрѳ а'дї днвогъдї деодатъ ши дѳхѳл ши їнїма. Чеї веки мерг маї зпгъїѳ; чеї пої вїн не зрѳт. Чїтеште п'ачештїа дар нз кз пагъѳа челор лалдї. Чїтеште не преа лѳздадїї авторї аї веаклѳї лѳї Лздовїк XIV. Веі ведеа кз чеа маї мълтъ парте дїнтр'ѳншії с'аѳ лзат дѳне зрѳа челор веки, чїтештеї, ддї зїк, ши те пѳтрънде де кзѳетърїле лор. Деа черѳла ка астеа съ'дї фїе респїлїтїрї пентрѳ стрѳдѳнїїле че аї черкат днвѳдънд лїмѳѳа франдозеаскъ, ши съ те днсъфѳле фъръ дндоїалъ д'ачеа дорїндъ, ка съ днведї лїмѳѳа їталїанъ, чїтїреа авторїмор франдезї треѳве съ'дї деа днлеснїреа а скрї ши а ворѳї ачеастъ лїмѳѳъ, фїїнд преа треѳвїнчїоасъ дн зїоа де атъзї орї кзрѳї тѳнър вїне крескът. Дн калїтате де ом днвѳдат треѳве ка съ штії а те еспїрма вїне дн латїна: аста е о алїгадїе. Днгрїїкаште дар а ворѳї ши а скрїе ачеастъ лїмѳѳъ; дн зрѳтъ веі кзпоаште фолозѳл. Дн калїтате де ом каре трѳїеште дн лѳте треѳѳе съ те фамїларїсештї кз лїмѳѳа кзрѳдї; дн калїтате де ом де лїтере, треѳѳе съ штії а те еспїрма дитр'ѳн кїп меснїчїос, плѳкът, регълат ши ферїчїт дн лїмѳѳа тѳгї, съ те сокошештї окзрѳжт штіїнд лїмѳѳа надїеї тале маї нѳдїн декът слзга та. Сѳѳт окзрїнъ вѳнъ депрїндете дн стїлѳ епїстолар. ши алте мїчї компосїдїї, дар дн анії чеї дїн зрѳшъ дн знїверсїтате, днделетнїчештете ла елокзїнда пѳѳлїкъ. Пѳзеште-те днсъ съ нѳдїї дитре дн кап манїа д'а те ѳаче автор маї пайнте де време, нїчї дн версѳрї нїчї дн прозъ. Треѳѳе а'дї хрѳнї дѳхѳл кз кзпоштїнде ши съ нз днченї а скрїе пентрѳ талантѳл д'аскрїе. Манїа д'а фї автор сешпънъ кз нїште фрїгзрї днфокате; челе дїнтѳїѳ їсвїрї с'аратъ прїнтр'о тѳнъкзрїме плѳкътъ, каре се днтоарче не зрѳтъ дитр'о кълдзръ розътоаре, мїсгїнд ѳенїл ши апликадїа, амъндѳ преа треѳвїнчїоасе ла днвѳдътѳра штіїнделор. Чїтеште авторїї класїчї аї надїеї ноастрѳе; пѳзеште-те де боала д'а чїтї нѳмаї жзрналѳ, газете ши тѳѳле де матерїї. Аджнчеште'дї медїтадїїле дн їсѳваръ пе-

прижъните, оѣци д'ачеа литератъръ de модъ, д'ачеле
штѣипѣ оѣкъте дп прескъртаре, грешала веакълѣ
постръ. Дѣи хотъръсь не оіе че ан оаре-каре
съмъ центръ върѣѣ. Веі оі стѣпѣн а ѣі ле аллеѣ
дъне фантаѣа та; претѣнз къ тоате ачестеа а'ѣі
да ші соатѣа меѣ. Нъ те два оъръ о черчетаре
серіоасъ дъне жъдекъѣіле жърналѣштѣлор. Нъ авеа
ніѣі одатъ ачеа дѣсетатъ дорѣнѣъ д'а авеа тоате вър-
ѣіле челе вѣне. Сокотескъ а те лъса чѣнѣі саѣ шасе
анѣі ла вѣверсітате. Дѣтр'астъ време съ нъ аіѣі
претѣнѣіа а чѣті тоѣ, дѣр нѣмаі че е маі вѣн, ші
маі темелѣнѣк; тѣ тревѣе, къштѣгѣнд гѣстѣа чѣіреѣ,
а довъндѣі вѣпоштѣнѣа челор маі вѣне върѣѣ че поѣѣ
чѣті афаръ дѣн зѣдѣрѣле вѣверсітѣѣѣі. Ка съ ажѣнѣі
ла астъ вѣпоштѣнѣъ аі тревѣнѣѣъ д'а авеа інтраре
дѣтр'о вѣвѣлотека, а авеа реладѣі літераре къ оаменѣі
дѣвѣѣѣѣі, лѣтѣнѣѣі ші а оі кърѣвѣіт прѣітр'ѣн вѣн
жърнал. Нъ вѣта нѣі одатъ къ лѣтеа чере маі
мѣлѣт декѣт вѣпоштѣнѣа кърѣілор, къ ліпелндѣѣі
вѣпоштѣнѣеле ѣеографѣіче, історѣіче, ші економѣіче
тѣ поѣѣ а те оаче адеѣеа де рѣс ші нефолосітор
дп вѣадѣѣ. Орѣ-чѣне аре дрѣнтѣа а чере дела вѣ
дѣвѣѣѣѣт ка съ нъ оіе стрѣіп ассѣпра глобѣлѣі по-
стръ. Аша, дп лок д'а пѣдѣгрѣжі ѣеографѣа ші че
маі атѣрпъ де дѣнса, чѣтѣште о сѣтѣме де опере
маі пѣѣіп; ші дп лок д'а вѣта штѣіпѣеле магіма-
тѣче практѣче, ші а'ѣі дѣѣла сѣргѣітоареа та мѣлѣ
ла скрѣіе, дѣвѣѣѣѣт о літѣвъ маі пѣѣіп.

(Ва вѣрма.)

ВІСѢЛ МЕѢ DE АОѢР. (Mon rêve d'or.)

I. Еатъ, амѣічѣ, Mon rêve d'or,
Ашѣі дорѣ къ Лісіпор
Дп Къмпѣзѣнѣг съ трѣескъ;
Ші съѣ лѣѣіле оірепѣті
Алле іѣвѣреѣ черешті
Къ еа съ м'адѣпостескъ.

II. Ші маі ѣпѣѣѣ де кът тоате,
Ашѣі дорѣ, дака се поате,
Съ вѣсітезѣ къѣі-ва анѣі
Тоатъ партеа чеа мѣпѣоасъ
А Romanіеі оръѣтоасъ;
Стѣпка вѣрѣілор дѣшпанѣі...

III. Към с'ар пѣне ѣл Пріар ¹⁾
Ашѣі свѣра къ аѣ меѣ канар
Дп Патрѣа лѣі Волтер;
Ашѣі вѣсіта ѣерманѣа,
Грѣчѣа, Італѣа, Прѣсѣа,
Тоѣ къ дрѣмѣл чѣл де оер.

IV. Вр'о трѣі лѣнѣі дѣн тѣмпѣл рѣче ²⁾
Дп Къмпѣзѣнѣг л'ашѣі петрѣче,
Вре о доѣ 'н Бѣкѣрешті;
Ші към ар да мѣзѣрелѣл,
Іар дп свор къ канарелѣл;
Іарна ... съ те одѣнешті.

V. Дѣсѣ ка съ поѣѣѣ еѣ оаче
Тѣкѣіт, весел ші дп паче
Опѣт анѣі де кълѣторѣі,
Тревѣе вѣн порок пар;
Де нъ маі мѣлѣт, дѣр мѣкар
Аштѣі опѣт анѣі съ п'аш копѣі.

VI. Пѣеакъ ла Лондра, Бѣѣдѣѣѣ,
Къ копѣілашѣі мѣічѣі де дѣѣѣ...
Кълѣѣторѣіе, орѣі фок?
Орѣ-към те 'нторѣі, аневое;
Съѣі іеі къ тѣне невое!
Съѣі лашѣі дп ватѣр! ... дѣ 'н фок!

VII. Іар дѣн' опѣт анѣі трекѣѣѣ,
Ші годѣі ѣпѣтѣа петрѣкѣѣѣ
Дп пѣітѣвѣрѣі, дп веселѣі,
Ашѣі авеа анѣі дорѣнѣъ
(Аста е къ пѣнѣгѣнѣъ . . .)
Съ ам нѣмаі доі копѣі:

VIII. Ын ѣѣѣѣѣ ш'о оетѣкъ:
Копѣілаѣа оръѣѣѣшѣікъ,
Бѣѣѣѣѣѣлѣл вѣн, сѣпѣскъ;
Ашѣі вѣтеза не оетѣка
Къ пѣѣеле сѣѣтѣн Флорѣка;
Іар не ѣѣѣѣѣѣлѣл, Брѣѣтѣс...

IX. Флорѣка ар оі одатъ
Бѣнѣл мѣѣѣ ші копѣорѣѣѣ,
ѣенѣіла касѣі чѣл вѣн;
Брѣѣтѣо, ла опѣспреѣече анѣі,
Ар оі вѣн вѣѣртѣс roman,
Врѣднѣік де аѣ съѣ стрѣѣѣн.

X. Іар дорѣнѣа 'мѣі дѣфокѣѣѣ
Е съ вѣѣ дѣфѣіпѣѣѣѣѣ
О тѣрѣѣ ші вѣн пѣѣтор;
Саѣ Імперѣіа Дрѣпѣѣѣѣі,
Прѣіп аморѣ ѣманѣгѣѣѣі...
Хѣі! вѣ плаче Mon rêve d'or?

1850. С. . .

¹⁾ Априліе. ²⁾ Огѣтомѣрѣіе. Ноѣѣѣрѣіе. Деѣѣѣѣрѣіе.